

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **K. W. i in.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 października 2023 r.,
wniosku o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu
sprawy o sygnaturze akt II KK 483/22

na podstawie art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie
rozpoznawanej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt II KK 483/22.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2023 r. SSN Ryszard Witkowski został wyznaczony do rozpoznania kasacji wniesionych przez obrońców skazanych K. W. i D. H. od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 10 marca 2022 r., IV Ka 248/21.

W dniu 18 września 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego D.H. o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSN Ryszarda Witkowskiego wobec tego, że uzyskał on „nominację decyzją Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. (uchwałą z dnia 28.08.2018 r.) w sposób sprzeczny z trójpodziałem władzy, a zatem wytwarzający z punktu widzenia odbioru społecznego możliwości zależności od władzy wykonawczej”. Podniósł nadto, że „okoliczności tożsame de facto dotyczące sędziego ze składu Sądu odwoławczego podniósł szczegółowo w pkt III kasacji”, a Sąd Najwyższy z tych samych powodów wyłączył od rozpoznania przedmiotowej sprawy SSN Małgorzatę Bednarek i SSN Antoniego Bojańczyka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że bezstronność należy rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym opartą na zobiektywizowanych przesłankach i analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (zob. uchwała SN z 26.04.2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007, z. 5, poz. 39; wyroki SN: z 8.01.2009 r., III KK 257/08, LEX nr 532400, oraz z 18.03.2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543).

Tym samym wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być „uzasadniona”.

Analiza podniesionych przez obrońcę skazanego okoliczności w przedmiotowym wniosku w pełni uzasadniają przekonanie o jego trafności. Jako wręcz oczywiste jawi się bowiem to, że rozpoznawanie przez sędziego kasacji obrońcy w której podniesiono zarzut kwestionujący status sędziego orzekającego w sprawie w II instancji z uwagi na wadliwość trybu jego powołania w sytuacji, w której ta wadliwość jest tego rodzaju, że dotyczy również tego sędziego Sądu Najwyższego wyznaczonego do rozpoznania tej kasacji, mogłoby implikować w odczuciu społecznym wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Tym bardziej zasadnie przy uwzględnieniu reguły *nemo iudex idoneus in propria causa*, co do trafności, której i niezbędności respektowania w rzetelnym procesie, nie może być uzasadnionych kontrowersji. Równocześnie poza sporem pozostaje też i to, że problem zgłoszony przez obrońcę skazanego (w przedmiotowym wniosku i kasacji) był przedmiotem obszernej analizy, tak w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I- 4110 – 1/20, OSNKW 2020, z. 2, poz. 7 oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNKW 2022, z.6, poz. 22, co czyni zgłaszane w niniejszym postępowaniu przez

niego wątpliwości „uzasadnionymi” i skutkuje niezbędnością uwzględnienia jego wniosku.

Z tych względów postanowiono jak wyżej.

[SOP]

[ał]